

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-4471/21-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca tog Suda Ante Galića, predsjednika vijeća, Sanje Štefan i Blanše Turić, članova vijeća te više sudske savjetnice Lane Štok, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Marka Jelića iz _____ kojeg zastupa opunomoćenik Ante Burić, odvjetnik u odvjetničkom društvu Burić & Koudela d.o.o., Šibenik, Poljana 4, protiv tuženika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, Zagreb, Ulica kneza Mislava 11/III, radi sukoba interesa, odlučujući o žalbi tuženika protiv presude Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: 3 Usl-1367/21-8 od 10. lipnja 2021., na sjednici održanoj 11. svibnja 2022.

presudio je

Odbija se žalba tuženika i potvrđuje presuda Upravnog suda Splitu, poslovni broj: 3 Usl-1367/21-8 od 10. lipnja 2021.

Obrazloženje

1. Uvodno naznačenom presudom prvostupanjskog suda poništava se Odluka Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa (dalje: Povjerenstvo), broj: 711-I-173-P-23-19/21-25-8 od 12. studenog 2020. (točka I. izreke). U točki II. izreke te presude se nalaže tuženiku da tužitelju u roku od 15 dana od dana dostave pravomoćne presude naknadi iznos od 6.250,00 kn na ime troškova upravnog spora.
2. Protiv navedene presude tuženik je podnio žalbu zbog svih razloga propisanih u članku 66. stavku 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21. - dalje: ZUS), tj. zbog bitne povrede pravila sudskog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja u sporu te pogrešne primjene materijalnog prava.
3. Tuženik nastavno u žalbi u bitnom navodi da pobijana presuda ne sadrži valjane razloge na kojima su utemeljeni zaključci o pitanjima koja su od značaja za donošenje zakonite odluke. Dodaje da sud nije obrazložio na čemu temelji zaključke o postupanju tužitelja, osobito jer tužitelj nije poduzeo bilo koje radnje kojima bi osigurao svoju nepristranost i objektivnost postupka vezanog uz postupanje Udruge za obrazovanje i znanost "Scientia populo" s kojom je nedvojbeno povezan.
4. Dalje u žalbi tužitelj ukazuje i na primjenu članka 5. Zakona o sprječavanju sukoba interesa ("Narodne novine", 26/11., 12/12., 126/12., 48/13., 57/15. i 98/19. –

dalje: ZSSI). Upire i na primjenu članka 2. ZSSI-a koji pobliže definira sukob interesa, a pojašnjava da je u predmetnom slučaju postupak protiv tužitelja vođen zbog povrede članka 7. točke c) ZSSI-a koji propisuje da dužnosnik ne smije zlorabiti posebna prava dužnosnika koja proizlaze ili su potrebna za obnašanje javne dužnosti. Stoga, tuženik smatra da ocjena prvostupanjskog suda da nema povrede članka 7. točke c) ZSSI-a, jer je dužnosnik postupio u skladu s člankom 5. i člankom 2. ZSSI-a nije osnovana, a niti ima zakonsko uporište.

5. Dodaje i druge razloge zbog kojih smatra da je tužitelj zlorabio ovlast koju ima kao dužnosnik, tj. pravo na donošenje odluke o partnerstvu Grada Knina s pojedinom udrugom, a to pravo proizlazi iz dužnosti gradonačelnika Grada Knina koju je tužitelj obnašao, a što je i realizirao potpisivanjem Izjave o partnerstvu s Udrugom za obrazovanje i znanost "Scientia populo" (dalje :Udruga). Tuženik smatra da iz izreke osporenog rješenja jasno proizlazi opis povrede, kao i način na koji je do povrede došlo, zbog čega je protivno ocjeni prvostupanjskog suda jasno i nedvojbeno navedeno koje je pravo tužitelj kao dužnosnik zlorabio, a koja povreda je iscrpno opisana i obrazložena.

6. Zaključno, tuženik dodaje da sud u pobijanoj presudi samo iznosi konstatacije u svezi postojanja privatnog interesa tužitelja i ocjene je li postupao protivno zaštiti javnog interesa, bez osvrta na tuženikove razloge i obrazloženje osporene odluke, a posebno bez potrebnog osvrta na to koji bi javni interes u konkretnom slučaju mogao biti povrijeđen. U tom pravcu tuženik dalje u žalbi navodi i obrazlaže razloge zbog kojih smatra da pobijana presuda ne sadrži valjano i dostatno obrazloženje. Također smatra da su u osporenoj odluci jasno obrazloženi razlozi zbog kojih je tuženik ocijenio da je tužitelj privatni interes pretpostavio javnom interesu koji je bilo potrebno zaštititi, a što tužitelj nije učinio. Dodaje da sudska presuda mora sadržavati ozbiljne, dostatne i relevantne razloge na kojima je utemeljena, a i osvrst na sve okolnosti koje su od značaja za njezino donošenje. Smatra da pobijana presuda ne sadrži kritičko stajalište, a ni jasne zaključke na kojima se temelji, dok je tuženik jasno obrazložio razloge zbog kojih smatra da je u konkretnom slučaju tužitelj propisanu ovlast koristio na način koji je doveo do povrede odredbi ZSSI-a. Također dodaje i da opisano partnerstvo u svezi navedenog projekta nije bio obvezan uvjet za prijavu na poziv za dodjelu bespovratnih sredstava, ali da su prijave na taj način mogle ostvariti dodatni broj bodova, što je u predmetnom slučaju i realizirano i ta okolnost je upravo dovela do ostvarenja bespovratnih sredstava. S time u vezi tuženik pobliže obrazlaže način na koji je smatra upravo po osnovi partnerstva Udruga stekla dodatne bodove i time mogućnost za dodjelu bespovratnih sredstava.

7. Zbog iznesenih razloga tuženik smatra da je došlo do zlorabe propisane ovlasti u obnašanju dužnosti tužitelja, a time i do povrede članka 7. točke c) ZSSI-a.

8. Tuženik predlaže da ovaj Sud donese odgovarajuću odluku sukladno članku 74. stavku 2. ZUS-a i žalbenim navodima, tj. da poništi prvostupanjsku presudu i odbije tužbeni zahtjev.

9. Tužitelj, iako uredno pozvan da se očituje o žalbenim navodima, nije dostavio odgovor na žalbu.

10. Žalba nije osnovana.

11. Ispitujući osporavanu presudu i postupak koji joj je prethodio u granicama razloga navedenih u žalbi, u skladu s člankom 73. stavka 1. ZUS-a, ovaj Sud je utvrdio da ne postoje razlozi zbog kojih se prvostupanjska presuda pobija žalbom, a niti razlozi na koje pazi po službenoj dužnosti.

12. Iz podataka spisa, kao i obrazloženja pobijane presude proizlazi da je tuženik u točki I. Odluke od 12. studenog 2020. utvrdio da je potpisivanjem Izjave o partnerstvu, klasa: 900-01/17-01/38, urbroj: 2182/10-02-17-3 od 11. rujna 2017. s Udrugom za obrazovanje i znanost "Scientia populo" Knin, a tužitelj i njegova supruga su njezini osnivači i u trenutku potpisivanja Izjave o partnerstvu su bili članovi Izvršnog odbora, a tužiteljeva supruga predsjednica te Udruge, koja je u okviru poziva za dodjelu bespovratnih sredstva "Podrška programima usmjerenim mladima" iz Europskog socijalnog fonda ostvarila dodatne bodove po osnovi partnerstva te su joj dodijeljena sredstva u iznosu od 335.818,08 kn, tužitelj kao dužnosnik, gradonačelnik Grada Knina, počinio povredu članka 7. točke c) ZSSI-a.

13. Odredba članka 7. točke c) ZSSI-a propisuje da je dužnosnicima zabranjeno zlouporabiti posebna prava dužnosnika koja proizlaze ili su potrebna za obavljanje dužnosti.

14. U žalbenom stadiju postupka i dalje je sporno pitanje je li u konkretnom slučaju u ponašanju tužitelja došlo do sukoba interesa u smislu članka 2. stavka 2. ZSSI-a. U smislu te zakonske odredbe nužno je da postoje oba interesa i njihova međusobna povezanost, jer sukob interesa postoji kada su privatni interesi dužnosnika u suprotnosti s javnim interesom, a posebno kada privatni interes dužnosnika utječe na njegovu nepristranost u obavljanju javne dužnosti ili se osnovano može smatrati da privatni interes dužnosnika utječe na njegovu nepristranost u obavljanju javne dužnosti ili privatni interesi dužnosnika mogu utjecati na njegovu pristranost u obavljanju javne dužnosti. Tužitelj tvrdi da u predmetnom slučaju ne postoji privatni interes tužitelja, a ni njegove supruge, već isključivo djelovanje koje je korisno za širu društvenu zajednicu, a što isključuje i mogućnost sukoba interesa i povredu propisanih ovlasti tužitelja za koju ga tuženik tereti. Stoga tužitelj smatra da ne postoje elementi nužni za definiciju sukoba interesa ili članka 2. stavka 2. ZSSI-a, a niti privatni interes tužitelja koji bi bio suprotan javnom interesu, a ni stvarna povezanost između članstva tužitelja u Udruzi i potpisivanja Izjave.

15. Tužitelj dodaje da njegovo djelovanje u pobliže navedenim okolnostima ne može biti protivno ni načelima propisanim u odredbi članka 5. stavka 1. ZSSI-a, a o primjeni te zakonske odredbe je već zauzeto stajalište u upravno-sudskoj praksi koja se temelji na stajalištima koja je izrazio Ustavni sud Republike Hrvatske, u pobliže navedenim odlukama.

16. Navedene tvrdnje tužitelja tuženik u cijelosti osporava i ustraje kod stajališta i zaključaka iznesenih u obrazloženju osporene odluke.

17. Dakle, iz naprijed iznesenog proizlazi da je u žalbenom stadiju postupka i dalje sporno je li dužnosnik Marko Jelić, gradonačelnik Grada Knina, počinio povredu članka 7. točke c) ZSSI-a time što je potpisao navedenu Izjavu o partnerstvu i je li prethodno tome bio dužan zatražiti mišljenje Povjerenstva o sukobu interesa. Dakle, sporno je pitanje je li tužitelj opisanim djelovanjem postupio protivno odredbi članka 7. točki c) ZSSI-a, koje je tom odredbom propisano kao zabranjeno.

18. Razmatrajući navedeno sporno pitanje prvostupanjski sud je dao osvrt na relevantne odredbe ZSSI-a, kao ovdje mjerodavnog propisa, a ocjenjujući tuženikovu odluku nezakonitom dao je za takav zaključak iscrpne razloge, kao i odgovor na sve tužbene navode.

19. Prvostupanjski sud je, ocjenjujući sve podatke spisa tuženika, zaključio da je tužitelj prije propisivanja navedene Izjave o partnerstvu, postupio savjesno, odgovorno, objektivno, nepristrano i transparentno, zbog čega ne proizlazi da bi njegovi privatni

interesi utjecali na donošenje odluke u obnašanju javnih dužnosti, a niti da bi njegov privatni interes bio suprotstavljen javnom interesu. Također je prvostupanjski sud dao i razloge zbog kojih je ocijenio da tužitelj prije potpisivanja Izjave o partnerstvu nije bio dužan u skladu s odredbom članka 6. stavka 1. ZSSI-a zatražiti mišljenje Povjerenstva o sukobu interesa. Dodaje s time u vezi da je tužitelj dokazao da dvojbe je li predmetno ponašanje u skladu s načelima javnih dužnosti u konkretnom slučaju nije bilo.

20. Prvostupanjski sud se kod ocjene da tužitelj nije povrijedio načelo djelovanja dužnosnika propisano odredbom članka 7. točkom c) ZSSI-a prije svega rukovodio definicijom sukoba interesa propisanom općim odredbama ZSSI-a, a što znači da postupanje dužnosnika mora dovesti do sukoba javnog ili privatnog interesa, tj. da se zabranjena djelovanja dužnosnika moraju tumačiti uvažavajući načela propisana općim odredbama propisa. Sukladno tome je ocijenio da tužitelj svoj privatni interes nije pretpostavio ili koristio protivno zaštiti javnog interesa, tj. zlorabio posebna prava dužnosnika koja proizlaze ili su potrebna za obavljanje dužnosti, tj. da nije utvrđeno koji bi to privatni interes na strani tužitelja postojao, a koji bi bio suprotstavljen javnom interesu, odnosno da bi postojao i privatni i javni interes koji bi bili međusobno povezani i jedan drugome suprotstavljeni. Stoga je, prvostupanjski sud zaključio da izostankom privatnog interesa nije moglo doći niti do povrede za koju tuženik tereti tužitelja, tj. da je zlorabio posebna prava dužnosnika koja proizlaze ili su potrebna za obavljanje dužnosti. Dakle, prvostupanjski sud je nakon analize svih podataka spisa predmeta zaključio da prilikom potpisivanja navedene Izjave o partnerstvu privatni interesi tužitelja nisu utjecali na donošenje odluka u obnašanju javnih dužnosti, a niti da bi tužiteljev privatni interes bio suprotstavljen javnom interesu.

21. Ocjena je prvostupanjskog suda da iako je tužitelj djelovao s osnove propisane ovlasti dužnosnika, da propisano pravo dužnosnika nije zlorabio, tj. koristio na način koji bi doveo do povrede odredbe članka 7. točke c) ZSSI-a.

22. Iz naprijed iznesenog proizlazi da se rečena zakonska odredba koja razrađuje ponašanja koja se smatraju zabranjenima nužno treba tumačiti na način koji uvažava i načela djelovanja dužnosnika propisana općim normativnim dijelom ZSSI-a, kao mjerodavnog propisa primijenjenog u predmetnoj stvari.

23. Prvostupanjski sud je, nakon razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, ocijenivši da osporavana odluka tuženika nije zakonita, u pobijanoj presudi iscrpno dao razloge i naveo sve pravno odlučne činjenice te pobijanu presudu utemeljio na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primjeni mjerodavnih odredaba ZSSI-a. Također je odgovorio na sve bitne tužbene navode i dao relevantne razloge na kojima je utemeljio odluku, čime je postupio u skladu s pravilima propisanim u članku 60. stavku 4. ZUS-a.

24. Prvostupanjski sud je dao razložno obrazloženje za odluku, koje prihvaća i ovaj Sud u cijelosti, a pri čemu je dao osvrt i na sve druge tužbene prigovore, tj. iznio razloge zbog kojih ih ne smatra osnovanima, a i analizu razloga zbog kojih je ključni tužbeni navod tužitelja prihvatio, ocijenivši da u postupanju tužitelja, u okolnostima konkretnog slučaja, nije bilo elemenata zabranjenog djelovanja propisanog u odredbi članka 7. točki c) ZSSI-a.

25. Ovaj Sud je, ocijenivši da žalbeni navodi nisu s uspjehom osporili pravilnost i zakonitost pobijane presude, na temelju članka 74. stavka 1. ZUS-a, odlučio kao u izreci presude.

U Zagrebu 11. svibnja 2022.

Predsjednik vijeća
Ante Galić

Dokument je elektronički potpisan:
ANTE GALIĆ

Vrijeme potpisivanja:
22-08-2022
14:33:13

DN:
C=HR
O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#130D48523133363133333630303638
L=ZAGREB
S=GALIĆ
G=ANTE
CN=ANTE GALIĆ

Broj zapisa: **eb30d-e1843**

Kontrolni broj: **00953-8d122-54718**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=ANTE GALIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.